Reconstruir lligams

EN UN CLIMA D'ESCEPTICISME I POLARITZACIÓ

Les properes eleccions generals tindran lloc enmig d'un clima social cada cop més marcat pel malestar general, la crispació i la consternació aguditzada després de l'accident ferroviari a Urda (Toledo). D'una banda, es difon l'escepticisme sobre la política, la temptació de desentendre's de la vida comuna i una certa desconfiança respecte les institucions. De l'altra, en canvi, no falta qui posa les seves esperances de canvi cultural i moral en una acció política fortament utòpica, sigui del signe que sigui.

Volem participar en la vida política sense cedir a l'escepticisme i sense dipositar-hi tota la nostra esperança.

ENS HI JUGUEM LA VITALITAT DEL NOSTRE SISTEMA CONSTITUCIONAL

Aquests anys hem sigut espectadors i protagonistes d'un clima de polarització exacerbada en el qual el desacord sembla haver guanyat espai al diàleg, impedint assolir grans acords d'Estat en qüestions com política exterior, educació, migracions, món laboral i d'empresa, habitatge i pensions, entre d'altres.

La dificultat per al diàleg i la convivència, no només en l'àmbit polític sinó com a clima social, és cada cop més gran: sembla que l'interès particular, la competitivitat i l'ús de la força -fins i tot de la violència- defineixen la convivència. El significat de les paraules és cada cop més ambigu i la influència de les xarxes socials i dels mitjans de comunicació -freqüentment ideologitzats- fan augmentar la confusió i fan difícil distingir el que és vertader del que és fals, i els fets del relat partidista i de la propaganda.

Observem amb preocupació, juntament amb persones de sensibilitats culturals i polítiques molt diverses, una creixent dissolució dels grans consensos i de la independència de les institucions, de manera que s'arriba a posar en perill la separació de poders.

D'altra banda, com a ciutadans d'una societat plural i d'un Estat constitucionalment "aconfessional", ens inquieta una política "confessional" que pretén definir el començament de la vida humana, el significat i valor de la família i de la sexualitat, així com la interpretació de la nostra història.

S'ha produït, a més a més, una explosió de casos de corrupció sense que se n'hagin assumit responsabilitats polítiques, cosa que ha provocat desconfiança i desafecció cap al sistema.

Unes eleccions sempre suposen una invitació a participar com a protagonistes de la vida comuna. Però en aquesta ocasió ens hi juguem no només una eventual alternativa de govern -quelcom normal en qualsevol sistema democràtic-, sinó la vitalitat del nostre sistema constitucional i de l'"amistat cívica" que es troba al seu origen i que el sosté.

En aquesta situació difícil, el rei Felip VI ha insistit permanentment en la necessitat de trobar-nos i treballar plegats per a un desenvolupament harmoniós de la riquesa pluriforme de la nostra nació, que afavoreixi el futur de la nostra democràcia.

LA POLÍTICA ESTÀ AL SERVEI DEL BÉ COMÚ, NO DEFINEIX EL SENTIT DE LA VIDA

Durant la seva recent visita a Espanya, el papa Lleó XIV va afirmar que tota societat autènticament justa s'edifica sobre el reconeixement de la dignitat inviolable de la persona humana i que el bé comú és, en certa manera, «la forma social de la dignitat humana».

Per això, ens sembla urgent posar al centre de la política la persona humana, l'horitzó del bé comú i una visió objectiva del paper que compleix la política en la societat.

La política té com a tasca afavorir la construcció de la ciutat comuna, però, com sempre ha ensenyat la Doctrina Social de l'Església, no és la font del sentit de la vida ni ha de pretendre definir-lo. La seva tasca és treballar a favor del bé comú, «el conjunt de condicions de la vida social que fan possible a les associacions i a cada un dels seus membres l'assoliment més ple i més fàcil de la pròpia perfecció» (Compendi de Doctrina Social de l'Església, n. 164).

PER AIXÒ PROPOSEM VOTAR I FER-HO AMB REALISME...

Som conscients que el vot és un gest seriós que implica la raó i la llibertat de cada persona. Nosaltres volem exercir aquest dret i aquest deure a partir de la nostra pertinença a l'Església. I ho volem fer sabent que el vot expressa sempre una opció contingent i no suposa una adhesió acrítica a un determinat partit, ni un xec en blanc ni definitiu.

Proposem votar i fer-ho amb el realisme al qual es refereix el Papa a l'encíclica *Magnifica humanitas*: «El realisme autèntic no renuncia a canviar el món: comença per veure amb claredat els interessos, les pors, les limitacions i les relacions de poder, precisament per calcular què és possible aconseguir i amb quins passos. No redueix la política a la moralitat, però tampoc l'entrega a la violència: busca maneres viables perquè la pau sigui més que una paraula, és a dir, institucions creïbles, garanties verificables, negociacions pacients, prevenció de conflictes i protecció dels civils» (n. 218).

...PER UNA FÓRMULA DE GOVERN FACTIBLE QUE SOSTINGUI EL DIÀLEG, LA LLIBERTAT DE LA SOCIETAT, UNA LAÏCITAT POSITIVA I INSTITUCIONS SÒLIDES

Des d'aquest realisme, proposem sostenir amb el nostre vot una fórmula de govern factible que afavoreixi:

- La superació de la lògica de la contraposició: cal acabar amb el discurs del "mur" entre els espanyols i proposar grans pactes d'Estat a favor del bé comú, especialment en matèria de política exterior respecte a Europa i la pau, educació, migracions, món laboral i d'empresa, habitatge i viabilitat del nostre sistema de benestar, considerant especialment els més joves i les generacions futures. No és veritat que qui pensa d'una altra manera és el meu enemic.
- La llibertat dels subjectes socials, especialment a l'hora d'educar i d'emprendre, valorant positivament l'aportació de famílies, associacions i comunitats religioses. Només d'aquesta manera podrà florir una cultura que reconegui la dignitat inviolable de la persona humana -fonament de l'Estat- en totes les seves dimensions, des de les qüestions bioètiques als drets socials i als deures de solidaritat amb els més vulnerables.
- Una laïcitat positiva, és a dir, que renuncia a l'adoctrinament ètic i a l'intervencionisme cultural, independentment de quin sigui el seu contingut, i afavoreix el respecte efectiu del pluralisme real de la nostra societat i de les diferents iniciatives.
- La regeneració, prestigi i independència de les institucions que donen forma al nostre sistema democràtic.

D'aquest conjunt d'elements sorgirà un vot que per definició és contingent i està lligat a aquest moment històric.

I DESPRÉS DEL VOT, CONTINUAR CONSTRUINT JUNTS

L'exercici del vot, amb tot el seu pes i seriositat, no ens dispensa de la responsabilitat personal i de la tasca quotidiana d'escoltar-nos recíprocament, reconstruir lligams i promoure, juntament amb d'altres, iniciatives que contribueixin al bé comú.

CL Espanya, novembre 2026

Comunió i Alliberament